

AVINOR

06 34 28

Samferdselsdepartementet
Postboks 8010 Dep
0030 OSLO

KOPI

Vår saksbehandler
Tarald Johansen -

Vår dato
2005-01-24
Deres dato

Vår referanse
2004/07192-6/008
Deres ref
02/182-MF

Høring av forskrift om gjennomføring av Europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 261/2004 om erstatning og assistanse til passasjerer ved nektet ombordstigning og ved innstilt eller vesentlig forsinket flyging samt om oppheving av forordning (EØF) nr 295/91

Det vises til Samferdselsdepartementets høringsbrev av 17. desember 2004 vedrørende ovennevnte sak.

Forskriften dreier seg om gjennomføring av rådsforordning 261/2004. Forordningen er allerede innarbeidet i EØS-avtalen, og høringen er således av liten betydning sett i forhold til innhold når Norge i praksis er folkerettslig bundet til å fastsette en forskrift med det innhold som er foreslått. Avinor ønsker likevel å kommentere et punkt fra forordningen, i tillegg til å kommentere utkastet til § 3 i gjennomføringsforskriften.

I forordningens artikkel 13 finnes regler om flyselskapenes adgang til å kreve regress. For ytere av lufttrafikkjeneste og for lufthavner vil det være av betydning at årsakene til forsinkelsene og kanselleringene kommer klarere frem enn hva vi ser i dag.

Dersom flyselskapene skal kunne få et krav mot lufttrafikkjenesten eller lufthavnen, må dette bla. bygge på en vurdering av evt. kontraktsforhold mellom de berørte partene. I enkelte tilfeller vil ansvaret være plassert gjennom kontrakter mellom flyselskapene og handlingagentene og mellom handlingagenter og lufthavner. På OSL vil eksempelvis lufthavnen i alt vesentlig grad være uten ansvar ut fra kontrakt med handlingagent. Uansett bør det uavhengig av dette legges opp til en utveksling av informasjon som grunnlag for kategorisering av årsak for forsinkelse eller kansellering.

Det antas at bestemmelsen rundt regress ikke i praksis endrer dagens rettstilstand, men at fokus mot muligheten for regresskrav blir øket ved denne.

Det fremgår av utkastet til forskrift § 3 første ledd at brudd på forordningen i visse tilfeller kan påklages til Luftfartstilsynet. Dette er en svært spesiell regel som gir et offentlig organ avgjørelsesmyndighet i en klagesak i de tilfeller hvor det ikke er opprettet klagemulighet gjennom en bransjeavtale.

Samtidig sies det i annet ledd at Luftfartstilsynets avgjørelse ikke kan påklages. I høringsbrevet er dette begrunnet med at dette ikke vil være et enkeltvedtak i forvaltningslovens forstand. Avinor

er usikre på hvordan samferdselsdepartementet har kommet frem til denne konklusjonen, men antar at det bygges på at det i disse tilfellene er et flyselskap som vil være ansvarlig for å gi erstatning i motsetning til det offentlige. Vi er likevel noe usikre på hensikten med denne begrensningen. Klageadgangen blir hjemlet i forskrift, og gjelder rettigheter for en eller flere personer. Avinor finner det noe underlig at Samferdselsdepartementet ikke åpner for klagebehandling i henhold til vanlige saksbehandlingsregler når man først går inn på å gi en offentlig instans myndighet i et kontraktsforhold.

For Avinor og OSL kan den begrensede klagebehandling ha betydning ved eventuelle regresskrav som har bakgrunn i forhold som ikke kan etterprøves i en klagesak. Vi antar imidlertid at Luftfartstilsynets avgjørelse kan etterprøves rettslig.

Med vennlig hilsen

Jan Wright
Sikkerhetsdirektør

Tarald Johansen
Myndighetskontakt